MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 5.
ROK XVIII

WARSZAWA
1 MAJA 1936

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

38.

B. Pers. 667/1 Madryt.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W MADRYCIE.

Niniejszem ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. w Madrycie.

Okręg konsularny tego Konsulatu Honorowego obejmuje obszar prowincyj: Madrid, Oviedo, Leon, Zamora, Salamanca, Caceres, Badajoz, Valladolid, Avila, Segóvia, Toledo, Ciudad Real, Soria Guadalajara i Cuenca.

Konsulat Honorowy R. P. w Madrycie podlega służbowo bezpośrednio Poselstwu R. P. w Madrycie.

Warszawa, 28 lutego 1936 r.

39.

B. Pers. 667/4 Ponta Delgada.

AKT USTANOWIENIA WICEKONSULATU HONOROWEGO R. P. W PONTA DELGADA.

Niniejszem ustanawiam Wicekonsulat Honorowy R. P. w Ponta Delgada.

Okręg konsularny tego Wicekonsulatu Honorowego obejmuje archipelag Wysp Azorskich.

Wicekonsulat Honorowy R. P. w Ponta Delgada podlega służbowo bezpośrednio Poselstwu R. P. w Lizbonie.

Warszawa, 1 kwietnia 1936 r.

30.

B. Pers. 436/3.

TYMCZASOWA ORGANIZACJA DEPARTAMENTU POLITYCZNO-EKONOMICZNEGO.

Do czasu wydania nowego Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych zarządzam co następuje:

1) przemianowuję Wydział Traktatowy w Departamencie Polityczno-Ekonomicznym na Wydział Prawny i znoszę funkcje Radcy Prawnego i jego biuro w Gabinecie Ministra.

Wydział Prawny zachowa sygnaturę dotychczasowego Wydziału Traktatowego — P. V.

2) Wydział Prawny obejmuje 3 referaty:

a) Referat polityczno-prawny udziela opinij o zagadnieniach prawno-politycznych i współpracuje w tych zagadnieniach z Gabinetem Ministra, z Wydziałem Organizacyj Międzynarodowych, z Wydziałem Zachodnim i z Wydziałem Wschodnim;

b) Referat traktatowy zajmuje się akcją formalno-proceduralną, związaną z podpisywaniem i ratyfikacją umów międzynarodowych i sprawami procedury udziału Gdańska w konferencjach i umowach międzynarodowych;

c) Referat ogólno-prawny udziela opinij o zagadnieniach prawnych, związanych bądź z prawem międzynarodowem prywatnem, bądź z prawem wewnętrznem i współpracuje w tych zagadnieniach z innemi wydziałami.

3) Znoszę referat Kongresów prawnych i naukowych w Wydziale P. V. Sprawy organizacji udziału Polski i Gdańska w kongresach międzynarodowych, zgłaszanie wniosków do Wydziału P. V. o wystawianie pełnomocnictw dla delegatów na kongresy, opracowywanie instrukcyj dla nich i udziału w pracach kongresów, załatwia Wydział Organizacyj Międzynarodowych (P. I).

4) Znoszę referat tłumaczeń w wydziale P. V. Sprawy tłumaczeń tekstów z języków obcych lub naodwrót, które nie mogą być wykonane w poszczególnych Wydziałach (Biurach), kierowane są do Referatu Politycznego Gabinetu Ministra (G. M. P.).

5) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1936 r.

41.

B. Pers. 472/3.

SKŁAD ODWOŁAWCZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY M. S. Z.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7. X. 1932 r. o organizacji Komisyj Dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funckjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 738) i rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17. X. 1932 r. o Komisjach Dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funcjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 790) powołuję dr. Kulskiego Władysława, naczelnika wydziału, na przewodniczącego Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej przy M. S. Z. w miejsce dr. Makowskiego Juljana, naczelnika wydziału.

42.

E. III. 274/zas./1/36.

KARTY POWROTU DLA STATYSTYKI EMIGRACYJNEJ.

W celu zachowania ciągłości statystyki ruchu emigracyjnego, urzędy konsularne powinny stosować się do następujących wytycznych:

1. Każdy obywatel polski, przebywający poza granicami Państwa i odpowiadający pojęciu emigranta w rozumieniu art. 1-go rozporządzenia o emigracji z dnia 11 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) powinien mieć wklejoną do paszportu, należycie wypełnioną „kartę powrotu"; dotyczy to zarówno krajowych paszportów emigracyjnych, w których karty tej z jakichkolwiek powodów brak, jak i paszportów konsularnych. W tym celu urzędy konsularne powinny przy każdej sposobności sprawdzić, czy paszport kartę taką zawiera; w razie braku karty należy ją wypełnić i wkleić; znajdujące się w paszportach karty niewypełnione lub niekompletnie wypełnione należy wypełniać lub uzupełniać.

2. Zgodnie z powyższem należy wydawać emigrantom paszporty konsularne tylko z wklejoną i wypełnioną kartą powrotu.

3. (1) Karta powrotu posiada następującą treść:

KARTA POWROTU.

1. Kraj ....
2. Numer, serja, data i miejsce wydania paszportu ....
....
3. Imię i nazwisko właściciela paszportu ....
....
4. Wyznanie ....
5. Ilość osób towarzyszących ....
6. Data wypełnienia karty ....
7. Pieczęć Konsulatu ....
8. Podpis ....
9. Pieczęć władz granicznych ....

(2) Przy wypełnianiu rubryki 1. „Kraj" należy wpisać kraj, w którym posiadacz paszportu ostatnio przebywał w charakterze emigranta; w rubryce 5. „Ilość osób towarzyszących" należy wpisać liczbę osób, figurujących w paszporcie (żona, dzieci, wychowankowie i t. d.), nie licząc w tem oczywiście samego właściciela paszportu; rubrykę 8. „Podpis" zajmie podpis urzędnika, wypełniającego kartę. Rubrykę 9. należy pozostawić wolną.

4. W kartach powrotu nowego wzoru rubryki 2, 6, 8 nie są podane; wypełnianie tych rubryk w kartach starego typu jest zbyteczne.

5. Zapotrzebowanie na „karty powrotu" należy kierować do Ministerstwa Opieki Społecznej.

6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

a) okólnik w sprawie kart powrotu Nr. 133/27 — Nr. K. III-b. 6567 (Zb. Przep. Kons. tekst. Nr. 226),

b) zarządzenie Nr. W. O. 5202/15 (Dz. Urz. M. S. Z. z 1932 r. Nr. 25, poz. 174.

43.

Nr. E. III. 274/zas./2/36.

WIZOWANIE WEZWAŃ DO PRACY I DO RODZIN ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ.

1. Władze krajowe, wydając bezpłatnie paszporty emigracyjne w wypadkach emigracji jednostkowej do krajów kontynentalnych, żądają od petentów okazania:

a) przy emigracji celem podjęcia pracy: wezwania do pracy, zawierającego czas trwania stosunku najmu pracy, rodzaj pracy, wysokość płacy i świadczeń ubocznych i wszelkie inne warunki pracy;

b) przy emigracji do zamieszkałych zagranicą rodzin: zobowiązania się osoby, zamieszkałej zagranicą, do zapewnienia osobie wzywanej stałego mieszkania i utrzymania, przyczem winno być podane źródło utrzymania osoby wzywającej i jej stopień pokrewieństwa z osobą wzywaną.

2. (1) Dokumenty te poświadczone być muszą przez właściwe władze zagraniczne jako też przez właściwe urzędy zagraniczne R. P.

(2) W przypadkach otrzymania przez urząd zagraniczny do poświadczenia wezwań do pracy lub do zamieszkałych zagranicą rodzin, urząd powinien żądać od stron, by dokumenty te zawierały wszystkie wyżej wymienione szczegóły, wymagane przez władze polskie, oraz by były wystawione w formie, wymaganej przez przepisy kraju imigracji; nie należy przytem żądać, by dokumenty te, oprócz poświadczenia władz właściwych dla siedziby przedsiębiorstwa lub osoby, wzywającej swą rodzinę, były zaopatrywane również w zaświadczenia władz naczelnych danego państwa (np. w zaświadczenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub Ministerstwa Spraw Zagranicznych), chyba że przepisy kraju imigracji wyraźnie tego żądają (np. we Francji zaświadczenia Ministerstwa Pracy lub Rolnictwa).

(3) Niezależnie od powyższych wymagań natury formalnej, urzędy zagraniczne powinny, stwierdziwszy autentyczność i wiarogodność dokumentu, sprawdzić, czy wynikające z niego warunki pracy i płacy lub zapewnione środki utrzymania są wystarczające i zgodne z warunkami miejscowemi, jako też czy wzywane osoby nie będą narażone pod względem moralnym na niebezpieczeństwo.

(4) Urząd zagraniczny stwierdza przez umieszczenie na dokumencie klauzuli: „Ważne dla uzyskania paszportu emigracyjnego", że czyni on zadość wszystkim powyższym wymaganiom.

3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr. K. III. b. 2681 w sprawie wizowania wezwań do pracy lub do zamieszkałych zagranicą rodzin (Dz. Urz. M. S. Z. z 1927 r. Nr. 6, poz. 74 i z r. 1928 Nr. 4, poz. 32, Zb. Przep. Kons., tekst Nr. 225).

44.

E. III. 274/zas. 3/36.

REPATRJACJA CHORYCH ORAZ STARCÓW I DZIECI.

1. Repatrjacja obywateli polskich chorych oraz starców i dzieci, którzy przebywając zagranicą stali się ciężarem dobroczynności publicznej, należy do czynności urzędów konsularnych. Władze obce zgłaszają wnioski repatrjacyjne urzędom konsularnym R. P. bezpośrednio, lub za pośrednictwem swoich przedstawicielstw dyplomatycznych. Wnioski zgłaszane przez przedstawicielstwa dyplomatyczne, akredytowane przy Rządzie R. P., Ministerstwu Spraw Zagranicznych oraz zgłaszane przedstawicielstwom dyplomatycznym R. P., będą przesyłane właściwym urzędom konsularnym do dalszego załatwienia.

2. Urząd konsularny R. P. kieruje wnioski repatrjacyjne do wojewódzkich władz administracji ogólnej (województw, Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę) miejsca przynależności; o ile miejsce przynależności nie da się ustalić, należy kierować wnioski do tychże władz miejsca urodzenia repatrjanta, o ile zaś brak danych co do miejsca urodzenia — do tychże władz ostatniego miejsca zamieszkania osoby, która ma być repatrjowana lub jej wstępnych.

3. Wnioski repatrjacyjne, kierowane przez urzędy konsularne R. P. do polskich władz krajowych, powinny zawierać:

A) W przypadkach dotyczących chorych:

a) świadectwo lekarskie, zawierające określenie rodzaju choroby (diagnozę) i stwierdzenie potrzeby leczenia szpitalnego, oraz orzeczenie, czy chory jest zdolny do odbycia podróży do kraju i ilu pielęgniarzy należy wysłać do punktu przejęcia w celu umożliwienia dalszego przewiezienia chorego;

b) odpis historji choroby leczonego;

c) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatelstwa chorego; w braku dokumentów — kwestjonarjusz paszportowy oraz fotografję chorego;

d) wniosek repatrjacyjny władz obcych lub jego odpis;

c) szczegółowo wypełniony przez urząd konsularny R. P. kwestjonarjusz według przepisanego wzoru. W przypadku gdy dane potrzebne do szczegółowego wypełnienia kwestjonarjusza nie dadzą się uzyskać w państwie pobytu chorego, należy to wyraźnie zaznaczyć w kwestjonarjuszu, aby polskie władze krajowe wiedziały, że dochodzenia w celu ich uzyskania zostały już przeprowadzone zagranicą i aby nie wszczynały bezcelowej korespondencji.

B) W przypadkach dotyczących starców (osoby powyżej lat 65):

a) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być repatrjowana; w braku dokumentów —kwestjonarjusz paszportowy oraz fotografję;

b) wniosek repatrjacyjny władz obcych lub jego odpis;

C) W przypadkach dotyczących dzieci (osoby poniżej lat 16):

a) wszelkie dokumenty, dotyczące tożsamości i obywatelstwa nieletniego; w braku dokumentów kwestjonarjusz paszportowy oraz fotografję;

b) wniosek repatrjacyjny władz obcych lub jego odpis; wniosek powinien poza motywami zawierać dane, dotyczące miejsca pobytu i stanu majątkowego rodziców dziecka.

4. Polskie władze krajowe przesyłają swoją decyzję po przeprowadzeniu dochodzeń i w razie zgody na repatrjację wskazują punkt przejęcia oraz miejsca przeznaczenia (zakład, rodzina, gmina opieki), podając jednocześnie kogo należy zawiadomić o dacie przejęcia repatrjanta na granicy. Urząd konsularny komunikuje otrzymaną odpowiedź bezpośrednio władzy państwa obcego, która wystąpiła z wnioskiem repatrjacyjnym, porozumiewa się z nią co do terminu dostawienia repatrjanta do granicy polskiej, ustalając termin w ten sposób, by polskie władze krajowe były o nim powiadomione 3—4 tygodnie naprzód. Celem uniknięcia zwłoki na granicy polskiej konwojenci powinni po przybyciu do polskiej stacji granicznej niezwłocznie meldować się u władz policyjnych.

5. Zarządzenie niniejsze nie odnosi się do urzędów konsularnych, urzędujących na terytorjum Z. S. R. R. oraz na terytorjum Republiki Francuskiej wraz z kolonjami, z którą sprawy repatrjacji regulują specjalne umowy.

6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr. K. III. 17584 w sprawie trybu postępowania przy repatrjacji obywateli polskich chorych, oraz starców i dzieci (Dz. Urz. M. S. Z. z 1930 r. Nr. 7, poz. 92).

45.

E. III. 784/zas./4/36.

ZAOPATRZENIE.

Wojskowe renty inwalidzkie.

1. Wojskowe renty inwalidzkie reguluje ustawa o zaopatrzeniu inwalidzkiem z dnia 17 marca 1932 (Dz. U.R.P. z 1932 r. Nr. 26, poz. 238) w brzmieniu nadanem rozporządzeniami Prezydenta R. P. z dnia 28 października 1933 (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 86, poz. 669) i z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 85, poz. 522), rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy z dnia 17 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 32) oraz rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 30 października 1933 r. w sprawie wyznaczenia władz powołanych do przyjmowania roszczeń i ustalania warunków do zaopatrzenia inwalidzkiego w Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 96, poz. 740).

2. Nieaktualne są przepisy zawarte:

a) w okólniku M. S. Z. w sprawie rent wojskowych i emerytur wojskowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1927 r. Nr. 4, poz. 52, Zb. Przep. Kons. tekst Nr. 288),

b) w okólniku M. S. Z. w sprawie przesłuchiwania świadków przez urzędy konsularne w sprawach inwalidzkich (Dz. Urz. M. S. Z. z 1930 r., Nr. 7, poz. 91 i z 1932 r. Nr. 7, poz. 49),

c) w zarządzeniu M. S. Z. w sprawie stwierdzenia obywatelstwa osób ubiegających się o zaopatrzenie inwalidzkie w związku z ich służbą w byłych armjach zaborczych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1932 r. Nr. 7, poz. 48),

d) w zarządzeniu M. S. Z. w sprawie przestrzegania terminów zgłoszeń o roszczenia inwalidzkie (Dz. Urz. M. S. Z. z 1932 r. Nr. 9, poz. 64).

E. III, 784/zas./5/36.

Zaopatrzenie weteranów z powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r.

1. Zaopatrzenie weteranów z powstań narodowych z r. 1831, 1848 i 1863 regulują:

a) ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów z powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. i wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212),

b) rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 lipca 1922 do ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów z powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. i wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 498).

2. Nieaktualne są okólniki M. S. Z.:

a) w sprawie zaopatrzenia weteranów z powstań 1831 — 1863 r. (Dz. Urz. M. S. Z. z 1923 r. Nr. 5, poz. 66, Zb. Przep. Kons. tekst Nr. 293),

b) w sprawie legitymacyj dla weteranów powstań narodowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1924 r., Nr. 6, poz. 92, Zb. Przep. Kons., tekst Nr. 294),

c) w sprawie przyznawania pensyj wdowom po weteranach zamieszkałych zagranicą (Dz. Urz. M. S. Z. z 1924 r., Nr. 6, poz. 94, Zb. Przep. Kons. tekst Nr. 94).

Nr. E. III, 784/zas. 6/36.

Przekazywanie pensyj kawalerom orderu „Virtuti Militari".

1) Sprawę poboru pensyj kawalerów orderu „Virtuti Militari" reguluje:

a) ustawa z dnia 25 marca 1933 r. o orderze wojennym „Virtuti Militari" (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 285), oraz

b) rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 3 września 1934 w sprawie wykonania ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o orderze wojennym „Virtuti Militari" (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 285).

2) Nieaktualny jest okólnik M. S. Z. w sprawie przekazywania zagranicę pensyj kawalerom orderu „Virtuti Militari" (Dz. Urz. M. S. Z. z 1926 r., Nr. 9, poz. 107), Zb. Przep. Kons. tekst Nr. 296).

46.

Nr. E III 371/b/zas./1.

PRZYLOT DO POLSKI I PRZELOT PRZEZ POLSKĘ OBCYCH STATKÓW POWIETRZNYCH.

Postanowienia ogólne.

1. W myśl przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych z dnia 14 marca 1934 r. o przylocie do Polski, przelocie przez Polskę oraz pobycie na obszarze Polski obcych statków powietrznych, jak również o lotach polskich statków powietrznych zagranicę (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 28, poz. 225), należy rozróżnić:

A) statki powietrzne posiadające przynależność państw mających umowy lotnicze z Polską,
statki powietrzne posiadające przynależność do innych państw,

B) statki powietrzne sportowe i turystyczne —
statki powietrzne uprawiające żeglugę powietrzną w celach zarobkowych (np. pasażerskie, pocztowe): jako statki utrzymujące regularną komunikację powietrzną lub jako statki dokonywujące sporadycznych lotów zarobkowych,
statki powietrzne wojskowe, policyjne i celne,
statki powietrzne kierowane z ziemi i nie posiadające załogi na pokładzie.

Statki wolne od zezwolenia na przylot lub przelot.

2. (1) Na przylot do Polski i przelot przez obszar Polski statków powietrznych, sportowych i turystycznych wpisanych do rejestru lotniczego państw wymienionych w załączonej liście — nie jest wymagane uprzednie uzyskanie zezwolenia od polskich władz, o ile lot odbywa się w ramach umów podanych w § 2 powyżej podanego rozporządzenia.

(2) Od posiadania zezwoleń na przylot względnie przelot zwolnione są prywatne statki powietrzne, utrzymujące z Polską stałą komunikację lotniczą pasażerską i pocztową na zasadzie specjalnych umów międzypaństwowych lub koncesji, udzielonej przez Ministra Komunikacji.

Statki podlegające obowiązkowi posiadania zezwolenia na przylot i przelot.

3. (1) Statki powietrzne sportowe i turystyczne wpisane do rejestru lotniczego państw wymienionych w załączonej liście oraz wszystkie statki powietrzne, dokonujące sporadycznych lotów w celach zarobkowych, muszą się przed przylotem względnie przelotem zaopatrzyć w zezwolenie na przylot lub przelot, przewidziane w § 10 powyżej podanego rozporządzenia.

(2) Zaświadczenia przepisane tym paragrafem wydają i doręczają miejscowo właściwe urzędy konsularne R. P.

(3) Właściwym miejscowo do wydania i doręczenia powyższego zaświadczenia jest z reguły ten urząd konsularny, w którego okręgu terytorjalnym położony jest port lotniczy, gdzie jest zarejestrowany statek powietrzny (port macierzysty—lotnisko macierzyste). O ile właściwości urzędu konsularnego nie można w ten sposób ustalić, właściwy jest ten urząd konsularny, w którego okręgu wyłania się sprawa przelotu lub przylotu.

(4) Powyższe zaświadczenie może wydać i doręczyć samodzielnie także urząd konsularny niewłaściwy, jeżeli szczególne trudności lub inne względy stoją na przeszkodzie w uzyskaniu zaświadczenia od urzędu miejscowo właściwego, jak i w przypadkach godnych specjalnego uwzględnienia; o wydaniu zaświadczenia należy zawiadomić niezwłocznie właściwy miejscowo urząd konsularny R. P.

(5) W celu otrzymania zezwolenia na przylot i przelot powinien właściciel statku powietrznego lub jego pełnomocnik wnieść pisemne podanie do właściwego miejscowo urzędu konsularnego R. P., zawierające dane wymagane § 9 rozporządzenia. Podanie kieruje urząd konsularny do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Po uzyskaniu za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych zgody Ministra Komunikacji, urząd konsularny wystawia przepisane zaświadczenie. W wypadkach nagłych urząd konsularny wystąpi z odpowiednim wnioskiem w drodze telegraficznej.

(6) W zaświadczeniu przed datą i podpisem należy podać datę i numer decyzji Ministra Komunikacji.

(7) Podania o udzielenie zezwolenia na przylot i przelot wolne są od opłaty konsularnej od podania, o ile zostaje wydane następnie zezwolenie na przylot i przelot. W razie odmownego załatwienia podania należy pobrać opłatę od podania wedle taryfy opłat konsularnych. Zezwolenie na przylot lub przelot podlega opłacie konsularnej wedle poz. 9 taryfy opłat konsularnych w kwocie zł. 10.

Paszporty i wizy.

4. Zezwolenia na przylot i przelot nie są dokumentami upoważniającemi do przekraczania granicy polskiej i do pobytu w Polsce osób, stanowiących załogę statków powietrznych. W konsekwencji tego członkowie załogi, jak i pasażerowie powinni przed przylotem lub przelotem uzyskać od właściwego dla nich miejscowo urzędu konsularnego zezwolenie na wjazd i pobyt, względnie zezwolenie na przejazd przez obszar Rzeczypospolitej, w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta R. P. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. z 1926 r., Nr. 83, poz. 465), rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 76, poz. 575) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o dokumentach upoważniających do przekraczenia granicy (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 57, poz. 548).

Statki powietrzne wojskowe, policyjne i celne.

5. Wszystkie obce statki powietrzne wojskowe, policyjne i celne oraz wszelkie statki kierowane z ziemi, mogą odbywać loty do Polski i przez obszar Polski tylko na zasadzie uzyskanego w drodze dyplomatycznej zezwolenia władz, wymienionych w §§ 5, 6 i 7 wyżej podanego rozporządzenia.

Bramy wlotowe.

6. Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 21, poz. 173) wyznaczone zostały miejsca przelotu granic państwa (bramy wlotowe) dla statków powietrznych.

Przelot w innych miejscach jest bezwzględnie zabroniony i statek powietrzny naraża się w takim przypadku na wszelkie konsekwencje.

Postępowanie celne.

7. Postępowanie celne w związku z żeglugą powietrzną przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej regulują art. 103—111 prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 84 poz. 610) i §§ 179—202 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 90, poz. 820) oraz przepisy obowiązujących w Polsce umów międzynarodowych o żegludze powietrznej.

Postanowienia końcowe.

8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Załącznik.

LISTA

PAŃSTW, KTÓRYCH STATKI POWIETRZNE SPORTOWE I TURYSTYCZNE MAJĄ PRAWO SWOBODNEGO PRZYLOTU DO OBSZARU POLSKI LUB PRZELOTU PONAD TYM OBSZAREM.

I. Państwa, należące do konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 6, poz. 54):

1. Australja
2. Belgja,
3. Bułgarja,
4. Chili,
5. Czechosłowacja,
6. Danja,
7. Finlandja,
8. Francja,
9. Grecja,
10. Hiszpanja,
11. Holandja,
12. Indje,
13. Irak,
14. Irlandja (Wolne Państwo),
15. Japonja,
16. Jugosławja,
17. Kanada,
18. Norwegja,
19. Nowa Zelandja,
20. Persja,
21. Portugalja,
22. Rumunja,
23. Sjam,
24. Szwajcarja,
25. Szwecja,
26. Unja Połudn. Afryki,
27. Urugwaj,
28. Wielka Brytanja,
29. Włochy.

II. Państwa, które zawarły z Polską umowy ogólne o żegludze powietrznej, odpowiadające pod względem układu Konwencji lotniczej, wymienionej pod I.

1. Austrja—(umowa ogłoszona w Dz. U.R.P. z 1930 r. Nr. 65, poz. 512),
2. Niemcy — (umowa ogłoszona w Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 15, poz. 117).

Nr. E III 803/zas./36.

47.

PRZEWÓZ ZWŁOK I SZCZĄTKÓW LUDZKICH Z ZAGRANICY.

1. Urzędy konsularne R. P. upoważnione są w myśl § 38 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1933 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyn zgonu (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 13, poz. 103) przy uwzględnieniu postanowień § 39 tegoż rozporządzenia do wydawania:

a) przepustek na sprowadzania z państw obcych do Polski zwłok i szczątków ludzkich;

b) pozwoleń na przewożenie zwłok i szczątków ludzkich z państw obcych przez obszar Rzeczypospolitej.

Przepustki na sprowadzanie zwłok.

2. (1) Urzędy konsularne wydają przepustki na sprowadzanie zwłok do Polski (zał. Nr. 1) po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na miejsce, w którem zwłoki lub szczątki mają być pochowane i na podstawie następujących dokumentów, przedłożonych przez stronę:

a) aktu zejścia osoby zmarłej, wystawionego przez właściwe władze miejscowe;

b) zgody władzy państwa, z którego terytorjum zwłoki lub ich szczątki mają być wywiezione, jak również państw, przez których terytorjum mają być przewiezione do granicy polskiej;

c) zaświadczenia lekarza urzędowego, stwierdzającego przyczynę zgonu, jeżeli to nie zostało uwidocznione w akcie zejścia; jeżeli przyczyną zgonu była dżuma, żółta febra, cholera azjatycka, ospa naturalna, dur plamisty i powrotny, wąglik, nosacizna lub wścieklizna — stwierdzenia, że od daty śmierci upłynęło 2 lata;

d) zaświadczenia władz lokalnych o właściwem opakowaniu zwłok, w szczególności, że zwłoki są zamknięte w metalowej trumnie, szczelnie zalutowanej, zawierającej na dnie warstwę substancji chłonnej grubości conajmniej 3 cm. oraz że trumna jest lub będzie umieszczona w zamkniętej skrzyni drewnianej tak, aby nie mogła się w niej poruszać. W przypadkach, gdy miejscowa władza administracji ogólnej wymaga specjalnych środków ostrożności, zaświadczenie tej władzy powinno stwierdzać, że zostały one zachowane.

(2) Celem uzyskania pozwolenia właściwej miejscowo powiatowej władzy administracji ogólnej na sprowadzenie do Polski zwłok, urząd konsularny przesyła tej władzy podanie strony ze swą opinją. Postępowanie powyższe może być przeprowadzone w drodze telegraficznej na koszt strony.

3. (1) Po wystawieniu przepustki na sprowadzenie zwłok, urząd konsularny powinien opieczętować trumnę albo w lokalu, z którego ma nastąpić wyprowadzenie zwłok, albo na miejscu ekshumacji albo wreszcie w wagonie kolejowym podczas przewozu zwłok przez miejscowość siedziby urzędu konsularnego, jeżeli miejsce, z którego zwłoki mają być transportowane, leży w znacznej odległości od siedziby urzędu.

(2) Pieczęcie powinny być nałożone na trumnę, w której zwłoki po przybyciu na miejsce przeznaczenia będą pochowane. W razie trudności, mogących powstać przy stosowaniu tego przepisu, zwłaszcza jeżeli pieczęcie mają

być nałożone w siedzibie urzędu podczas przewozu zwłok, za wierzchnią trumnę można uważać skrzynię, w której trumna jest przewożona. Opieczętowanie powinno być wykonane w ten sposób, aby pieczęć lakowa łączyła końce sznurka opakowania.

(3) Przez nałożenie pieczęci urząd konsularny stwierdza, że zachowane zostały przepisy obowiązujące przy pakowaniu i przewozie zwłok. Jednocześnie urząd konsularny powinien się upewnić, jeśli to jest możliwe, że opieczętowana trumna zawiera rzeczywiście zwłoki, na których przewiezienie wystawił przepustkę. Ponadto urząd konsularny powinien poinformować osoby zainteresowane, że przesyłka podlega jeszcze odprawie celnej na granicy polskiej.

Przepustki na sprowadzanie szczątków ludzkich (popiołów).

4. (1) Wydawanie przepustek na sprowadzanie szczątków ludzkich (patrz § 2 ustęp trzeci wymienionego na wstępie rozporządzenia) podlega przepisom punktu 2-go niniejszego zarządzenia z wyjątkiem sprowadzania popiołów, otrzymanych przez spopielenie zwłok ludzkich.

(2) Popioły zwłok ludzkich mogą być sprowadzane do Polski w metalowej szczelnie zalutowanej puszce umieszczonej w skrzynce drewnianej.

(3) Do przesyłki z popiołami powinno być dołączone świadectwo urzędowe władzy sanitarnej lub zarządu krematorjum miejsca kremacji, podające dokładne personalja osoby, której zwłoki zostały spopielone, miejsce, czas i przyczynę zgonu oraz miejsce i czas spopielenia, jako też stwierdzające identyczność przesyłanych popiołów.

(4) Przed wydaniem przepustki na sprowadzenie popiołów do Polski urząd konsularny powinien się upewnić, że istnieje w Polsce osoba, która się zobowiązuje do odebrania i pochowania przesyłanych popiołów oraz cmentarz, którego zarząd zgadza się popioły te przyjąć. Deklaracje te (zał. Nr. 2) powinny być wypełnione w 2 egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie konsularnym, drugi zaś należy przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przeznaczenia przesyłki. Po wypełnieniu tych formalności urząd konsularny opatruje przesyłkę pieczęcią urzędową i wystawia przepustkę (zał. Nr. 1).

Pozwolenie na przewóz przez Polskę zwłok i szczątków ludzkich.

5. (1) Na przewóz zwłok lub szczątków ludzkich przez obszar Rzeczypospolitej także i w tranzycie zarówno uprzywilejowanym jak i nieuprzywilejowanym do Prus Wschodnich urzędy konsularne wydają pozwolenia samodzielnie według wzoru zał. Nr. 3.

(2) Pozwolenie może być wydane na zasadzie następujących dokumentów:

a) wymienionych w punkcie 2 ustęp (1) litera a) c) i d), przyczem dokument wymieniony pod c) nie potrzebuje zawierać stwierdzenia rodzaju chorób zakaźnych jeżeli chodzi o przewiezienie popiołów przez obszar Rzeczypospolitej;

b) dowodu, że niema przeszkód przeciwko wywiezieniu zwłok lub szczątków na obszar państwa sąsiadującego z Polską;

c) zobowiązania osoby przewożącej zwłoki lub szczątki przez obszar Rzeczypospolitej, że nie pozostaną one w Polsce i będą z jej obszaru wywiezione.

Postanowienia ogólne i końcowe.

6. Postanowienia zarządzenia niniejszego nie dotyczą przewozu zwłok osób zmarłych w pasie pogranicznym polsko-rumuńskim, dokonywanego na zasadzie postanowień art. 24 Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotyczącej ułatwień w małym ruchu granicznym polsko-rumuńskim (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 61, poz. 492).

7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Nr. E. III. 803/4/7 (Dz. Urz. M. S. Z. z 1934 r. Nr. 9, poz. 80).

....
(nazwa urzędu)

Załącznik Nr. 1.

PRZEPUSTKA

na sprowadzenie zwłok (popiołów) ludzkich z zagranicy do Polski.

Na zasadzie zezwolenia..

....

z dn.............................. Nr.............................. niema przeszkód

aby Pan.. zamieszkały

w.. sprowadził zwłoki (szczątki) ludzkie, (popioły).............................. ....

lat..........zawód.............................. zmarłe.............. dn. ....

w.. na ....

(rozpoznanie lakarza w/g urzędowego świadectwa zgonu) z..............

.... do Polski i pochowanie ich na cmentarzu w.., gdzie mają być pochowane bez otwierania trumny (urny) i naruszenia pieczęci urzędowych.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dnia.............................. 193...... r.

..............................dnia..............................193......r.

(Pieczęć urzędu zagranicznego R. P.)

....
(podpis)

Załącznik Nr. 2.

Ja niżej podpisan ....

zamieszkał........ w.. ul. ....

Nr................ zobowiązuje się przyjąć i zająć się pochowaniem popiołów

....

zmarłe............ dnia.. w ....

które............ zwłoki zostały spopielone dnia..

w..

....

(podpis)

....dn...193......r.

Legalizacja podpisu przez notarjusza, polski sąd lub polską władzę konsularną.

....

(nazwa urzędu)

Załącznik Nr. 3.

POZWOLENIE

na przewóz zwłok (szczątków ludzkich, popiołów) z zagranicy przez Polskę.

Zezwala się Pan ....

zamieszkał............ w ....

na przewiezienie zwłok (szczątków ludzkich, popiołów)........................

....

zmarłe................ lat........................ dn.. w..............................

na.. (rozpoznanie lekarza według urzędowego

świadectwa zgonu) przez Polskę do ....

(wymienić kraj przeznaczenia)

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dn...................................... 193......r.

(Pieczęć urzędu zagranicznego R. P.)

....

(podpis)

48.

E. III. 363 c/2/1.

ULGI KOLEJOWE DLA STUDENTÓW SZKÓŁ WYŻSZYCH, KLERYKÓW I STYPENDYSTÓW.

1. Urzędy zagraniczne R. P. upoważnione są do przyznawania w myśl części II taryfy osobowej obowiązującej od 1 stycznia 1936 (§ 61 pkt. 6 str. 44 — Dziennik Taryf i zarządzeń kolej. z 1935 r. Nr. 47 poz. 604) ulg dla przejazdów na polskich kolejach państwowych (33% zniżki od nowej taryfy normalnej):

a) studentom szkół wyższych zagranicznych, (uniwersytetów, politechnik, akademji), będącym obywatelami polskimi lub obcymi,

b) klerykom kształcącym się zagranicą, będącym obywatelami polskimi,

c) stypendystom Rządu polskiego.

2. Ulga służy na 6 przejazdów jednorazowych i przyznawana jest przez P. K. P. na podstawie wydawanych przez urzędy zagraniczne zaświadczeń (zał. 1) na następujących warunkach:

a) ulga przysługuje tylko osobom w wieku do lat 30,

b) zaświadczenie może być wystawione z ważnością conajwyżej 5 miesięcy od dnia wystawienia i ważność jego nie może być przedłużona,

c) posiadacz zaświadczenia musi wylegitymować się paszportem, zaopatrzonym w fotografję, ważnym na dany okres czasu.

3. (1) Zaświadczenia należy zaopatrywać w bieżące numery, do pozostałych zaś grzbietów bloków należy dołączać dokumenty, które stanowiły podstawę do przyznania ulgi.

(2) Zaświadczenie, niewykorzystane w terminie ważności, nie może służyć za podstawę do wydania nowego zaświadczenia.

(3) Urzędy zagraniczne obowiązane są prowadzić ścisłą ewidencję udzielonych ulg.

4. Zaświadczenia wydawane według dotychczasowego wzoru tracą swą ważność z dniem 1 maja 1936. Zaświadczenia nowego wzoru wydaje Wydział Administracyjno-Gospodarczy M. S. Z.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące przepisy:

a) Komunikat w sprawie ułatwień dla studjujących, skautów i t. p. w podróżach po terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska—Nr. K.I. 9104 z dn. 26. II. 26. r. (Zb. Przep. Kons. cz. II. t. 194).

b) Okólnik Nr. 18/30 w sprawie ulg kolejowych dla studentów Nr. K. I. 2375 z dn. 25. III. 30 r. (Zb. Przep. Kons. cz. II t. 195).

c) Okólnik w sprawie ulg kolejowych dla stypendystów — Nr. K. I. 11241 z dn. 20. XII. 30 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 z 1931 r., poz. 17).

d) Komunikat w sprawie ulg kolejowych dla studentów — Nr. K. III 15972 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 24 z 1931 r., poz. 163).

e) Komunikat w sprawie ulg kolejowych dla studentów i kleryków — Nr. K. I. 721/45 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 15 z 1932 r. poz. 117).

f) Komunikat w sprawie ulg kolejowych dla kleryków — Nr. K. I. 4604/1/32. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 19 z 1931 r. poz. 135).

g) Zarządzenie w sprawie ulg kolejowych dla nauczycielstwa polskiego zagranicą — Nr. K. I. 4075/16/32 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 21 z 1932 r. poz. 149).

h) Komunikat w sprawie ulg kolejowych dla młodzieży szkolnej — Nr. E. I. 277/1 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 12 z 1933 r. poz. 105).

i) Ulgi kolejowe dla młodzieży szkolnej — Nr. WO. 429/57. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 6 z 1934 r. poz. 40).

Załącznik 1.

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Zaświadczenie Nr.................

do uzyskania ulgi na przejazd linjami P. K. P. dla **studenta wyższej szkoły zagranicznej.**

P. ....
(imię i nazwisko)

....
(dokładny adres miejsca stałego zamieszkania)

urodzony w roku.......................... obywatel ....

Niepotrzebne skreślić: student szkoły wyższej—kleryk—stypendysta Rządu Polskiego kształcący się w szkole

....

na kursie ....

w ....

legitymujący się paszportem

Nr...

wydanym przez ....

ma prawo w okresie czasu do dnia:

.... 19 ....

(najwyżej 5 miesięcy) do nabywania biletów ulgowych klasy 1, 2 lub 3-ej, na sześć przejazdów w pociągach osobowych lub pośpiesznych ze zniżką 33%.

Ulgę stosuje się tylko dla osób w wieku **do lat 30**. Przerwy podróży nie są dozwolone.

..............................dnia..............................

sucha pieczęć MSZ.

....
(podpis i pieczęć urzędu)

....
(podpis posiadacza)

(Strona odwrotna)

1) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.	4) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.
2) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.	5) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.
3) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.	6) Wydano bilet ulgowy ze zniżką 33%, Nr....... klasy ...... na poc. .... do stacji .... datownik;............ Podpis kasjera.

Warszawa, 1 maja 1936 r.

Minister
(—) J. Beck

CZĘŚĆ II.

49.

B. Pers. 471/3/36.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Dębowski Karol, sekretarz konsularny w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — sekretarzem konsularnym z tytułem wicekonsula w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dn. 1 maja 1936 r.

Grabińska Marja, kierownik kancelarji w M. S. Z. — podreferendarzem w M S. Z. z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Karowski Kazimierz, pomocnik kancelaryjny w Komisarjacie Generalnym R.P. w Gdańsku — sekretarzem administracyjnym w Komisarjacie Generalnym R. P. w Gdańsku z dn. 1 maja 1936 r.

Dr. Koch Adam, referendarz w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Kijowie z dn. 1 lipca 1936 r.

Dr. Kulski Władysław, radca prawny w M. S. Z. — naczelnikiem Wydziału Prawnego (P. V.) w M. S. Z. z dn. 1 maja 1936 r.

Lepecki Bohdan — prow. wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Kurytybie z dn. 1 lipca 1936 r.

Małęczyński Jan, referendarz w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Opolu z dn. 1 czerwca 1936 r.

Nowicki Zygmunt Stanisław, podreferendarz w M. S. Z. — kierownikiem referatu w Biurze Personalnem M. S. Z. z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Dr. Praschil Tadeusz, referendarz w M. S. Z. — attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Atenach z dn. 1 czerwca 1936 r.

Rudzki Kazimierz, referendarz w M. S. Z. — radcą w M. S. Z. z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Sławiński Jan, prow. wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille — prow. konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Lille z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Dr. Wagner Jan, referendarz w M. S. Z.— radcą w M. S. Z. z dn. 1 maja 1936 r.

Wątróbska Feliksa, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — sekretarzem administracyjnym w M. S. Z. z dn. 1 maja 1936 r.

Dr. Wodzicki Roman, referendarz w M. S. Z.—radcą w M. S. Z. z dn. 1 maja 1936 r.

Zalewski Antoni, prow. wicekonsul, kierownik Konsulatu R. P. w Olsztynie— prow. konsulem R. P. w Olsztynie z dn. 1 maja 1936 r.

Zarański Józef, referendarz w M. S. Z. — radcą w M. S. Z. z dn. 1 maja 1936 r.

Szymanowski Konrad — konsulem honorowym R. P. w Manchester z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Torre Paul Etienne — konsulem honorowym R.P. w Casablanca z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Velho Tavares Carreiro Manuel — wicekonsulem honorowym R. P. w Ponta Delgada.

ODWOŁANI:

Gruja Józef, sekretarz konsularny z tytułem wicekonsula w Konsulacie Generalnym R. P. w Kurytybie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dn. 30 czerwca 1936 r. z równoczesną nominacją na podreferendarza w M. S. Z.

Śmieszek Józef, referendarz Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dn. 31 maja 1936 r. z równoczesną nominacją na referendarza w M. S. Z. i przydziałem do Wydziału Prawnego (P. V).

Wierski Zygmunt, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Atenach — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dn. 31 maja 1936 r. z równoczesną nominacją na referendarza w M. S. Z.

Żmigrodzki Antoni Aleksander, prow. radca handlowy w Ambasadzie R. P. w Moskwie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z dn. 31 maja 1936 r. z równoczesną nominacją na prow. radcę M. S. Z.

PRZESUNIĘCIE TERMINU ODWOŁANIA DO CENTRALI:

Mazurkiewicza Władysława, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego R. P. w Buenos Aires — na dzień 1 lipca 1936 r.

PRZYDZIELENI:

Białokur Wacław, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Organizacyj Międzynarodowych (P. I.) z dn. 1 maja 1936 r.

Karwicka Elżbieta, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — do Protokółu Dyplomatycznego z dn. 17 kwietnia 1936 r.

Knoll Wacław, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Wschodniego (P. III) z dn. 1 maja 1936 r.

Kolankowski Witold, radca w M. S. Z. — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III) z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Kwiecień Roman, radca w M. S. Z. — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II) z dn. 1 maja 1936 r.

Łukasiewicz Krzysztof, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — do Departamentu Administracyjnego z dn. 7 kwietnia 1936 r.

Milanowski Lucjan, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Gospodarczego (A. III) z dn. 15 kwietnia 1936 r.

Niedźwiecki Edward, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału Polaków Zagranicą (E. II) z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Broel-Platerówna Ludwika, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — do Departamentu Konsularnego z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Rosińska Marja, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — do Departamentu Konsularnego z dn. 1 kwietnia 1936 r.

Śniegocki Zygmunt, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału Budżetowego (A. II. R. C.) z dn. 15 kwietnia 1936 r., a z dn. 22 kwietnia 1936 r. — do Biura Personalnego.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Domaszewiczowi Michałowi, prow. referendarzowi w M. S. Z. — do dn. 31 maja 1937 r.

Karachanjancowej Czesławie, kierownikowi kancelarji w M. S. Z. — do dnia 31 marca 1937 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Boczkowskiej Marji, sekretarzowi administracyjnemu—do dn. 31 maja 1937 r.

Czerkas Chodosowskiej Wiktorji, kierownikowi kancelarji — do dn. 30 kwietnia 1937 r.

Maleszce Franciszkowi, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 31 lipca 1937 r.

Podhorskiej Henryce, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dn. 30 kwietnia 1937 r.

Pogorzelskiej Marji, sekretarzowi administracyjnemu — do dn. 30 czerwca 1937 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Dobrzyński Feliks, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — z dn. 1 maja 1936 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Prof. dr. Makowski Juljan, naczelnik Wydziału w M. S. Z. — z dn. 30 kwietnia 1936 r.

Wortmanowa Marja, podreferendarz w M. S. Z. — z dn. 1 września 1936 r.

50.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr. 3 z dn. 29 lutego 1936 r. należy sprostować następujące omyłki druku:

Na str. 59 w wierszu 2 od góry zamiast: w stosunku do marynarki Rzeczypospolitej Polskiej powinno być: w stosunku do okrętów wojennych Rzeczypospolitej Polskiej oraz statków handlowych polskich.

Na str. 59 w wierszu 5 od góry zamiast: kapitanom okrętów wojennych powinno być: dowódcom okrętów wojennych, oraz kapitanom statków handlowych.

Na str. 59 lit. e) zamiast: uprzedzanie kapitanów polskich okrętów wojennych powinno być: uprzedzanie dowódców okrętów wojennych.

---

w/z. Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) Seweryn Sokołowski

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 103.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa Nr 83637.